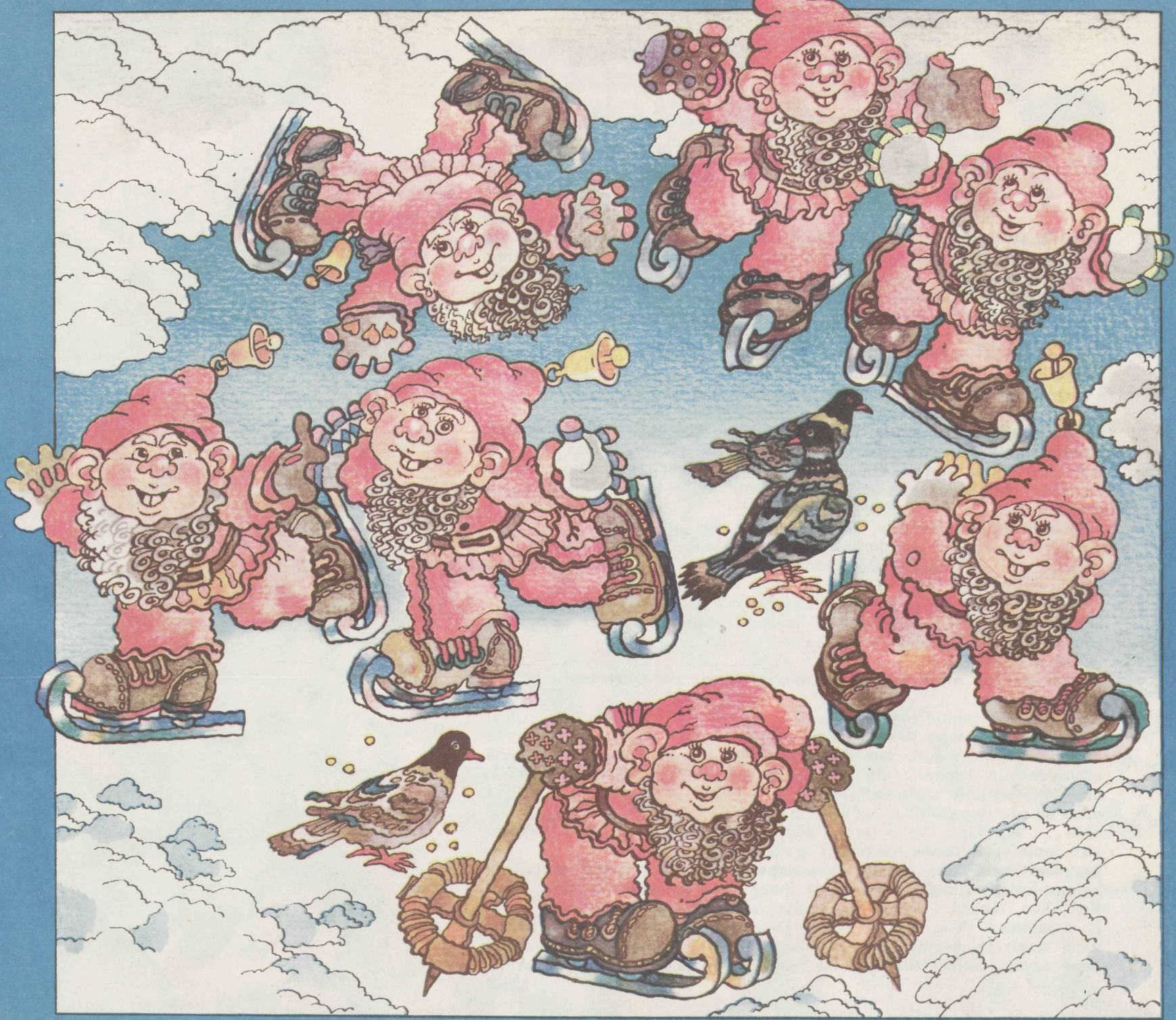

TÄHKEKE

NR.1
ISSN 0134-2266
1982

TÄHTI TÄHEKE

SUUR LUMELABIDAS

Meie koolimaja lähedal on lasteaed. Kui istume vaikselt ja kirjutame kontrolltööd, kostavad laste kilked isegi meie klassi. Eriti suurt rõõmu tunnevad mudilased lumesajust. Hullavad lume sees, veeretavad palle, sõidavad kelkudega ning suusatavad.

«Läheme ükskord pärast tunde lasteaeda ja teeme neile kelgumäe,» ütlesin oma oktoobrilastele.

«Oi, muidugi läheme ja teeme kelgumäe!» olid Reelike ja Hubert, Maike ja Kristjan, Viia ja Margus õhinal nõus.

«Veeretame veel mõned lumememmed ka!» ütles Margus.

«Ja mina oskan lumest koera teha!» hõiskas Viia.

Leppisime kokku, et reedel kell kolm läheme lasteaeda. Viia ja Margus lubasid labidad kaasa võtta. Hubert, Maike ja Reelike arvasid, et lume tassimiseks tuleb kodust ämbrid tuua. Kristjan aga rääkis, et tal on suur lumelabidas, millega saab hästi palju lund korraka kokku lükata.

«Ma toon selle lasteaeda,» ütles Kristjan.

Reedel kell kolm kohtusime koolimajas. Ainult Kristjanit polnud.

«Tal ju küll kodu siinsamas koolimaja taga...» arutas Margus.

Panime riidesse ja läksime välja. Kristjanit ikka ei tulnud.

«Järsku temaga juhtus midagi. Või jäi haigeks,» muretses Maike.

«Järsku jäigi. Ta oli tundides kah imelikult vaikne,» meenus Margusele.

«Peaks vaatama minema,» arvas Hubert.

Ja siis Kristjan tuli.

«Teate, poisid! Ma käisin isaga autode jäärajarallit vaatamas!» hõiskas ta üle kooliõue.

Aga poisid ei teinud temast väljagi.

«Kus ikka kihutasid,» jätkas Kristjan vaiksemalt.

Teised võtsid kelgud, ladusid tööriistad peale ja hakkasid minema.

«Kurvides oli lumepilv üle pea ja õudne mürin pani kõrvad lukku,» ütles Kristjan juba päris tasa ja punastas.

«Kus su suur lumelabidas on?» küsis Reelike.

«Ma... Ma kohe lähen toon. Ma käin kiiresti ära,» lubas Kristjan.

«Ah, pole vaja. Saame hakkama,» arvasid poisid.

Lasteaias meid juba oodati. Lasteaiaperel olid ka labidad, ämbrid ja kelgud valmis pandud. Kasvatajad tulid koos mudilastega meile appi.

Kandsime kokku suure lumemäe ja veeretasime valmis uhked lumememmed. Viia tehtud koera turjale mahtus mitu jõmmi istuma.

«See koer on bernhardiin. Kui keegi jääb lume alla, siis ta tuleb kohe appi,» lausus Viia ise oma koera kohta ja piilus Kristjani poole.

TÄHTI

Lumemees

HARRI JÖGISALU

MEES OLI NÕUS.

«KEPPI SOOVID KÄTTE!»

MEHELE KULUS KEPP ÄRA KÜLL.

«SA OLED TORE LUMEMEESE! TAHAD, HAKKAME MÄNGI-
MA? MINA VISKAN MÄRKI JA SINA VAATAD, KAS MA
SAAN PIHTA. NÕUS!»

MEES NAERATAS.

REINUL OLI HEA MEEL. NÜÜD EI OLNUD TA ENAM
ÜKSINDA ÕUES. LUMEMEHEGA VÖIS RÄÄKIDA IGA-
SUGUSTEST ASJADEST: KOOLIST, SÕPRADEST, SUVEST
JA MEREST, MIS POLE MUUD, KUI SININE VESI. TEMA
ÄRA EI TÜDINENUD. KUULAS NII KAUA, KUNI LÄKS
PIMEDAKS JA EMA KUTSUS REINU TUPPA.

AIAS OLI PEHME LUMI. REIN VEERETAS LUMEPALLE.
ÜHE SUURE, ÜHE VÄIKSEMA, ÜHE VEEL VÄIKSEMA.
TÖSTIS VÄIKSEMAD SUUREMA PEALE, PISTIS KÕIGE
PISEMALE PALLILE SILMAD PÄHE, NINA, SUU JA KÕRVAD
KÜLGE NING LUMEMEESE OLI VALMIS.

«TAHAD, MA PANEN SULLE ÄMBRI MÜTSIKS PÄHE!»

MEES EI VAIELNUD VASTU.

«NÕÖBID PISTAN ETTE. EI OLE ILUS, KUI HÖLMAD ON
LAHTI. EKS!»

Illustreerinud KELLI KAGOVERE

TALVEL ÖUEMÄNGU ON VÄHE.
ÄRA PANNAKSE PALL JA RATAS.
SIIS TULEVAD ASJAD PÄHE,
MILLEST JÄÄNUD ON RÄÄKIMATA.

NÄITEKS HARILIK JOOGIVESI,
MIDA JANUGA KÕIK ME JOOME.
SEE TUKSATAB TASAKESI,
SEDA SAADAKSE MAA ALT SOONTEST.

SELLEST TÕUSEVAD TAEVASINNA
NÄOD JA PILDID JA PILVEKUJUD.
SUVEL PÄÄSUKE LENDAS SINNA
JA TA LEND TEGI HÄÄKS ME TUJU.

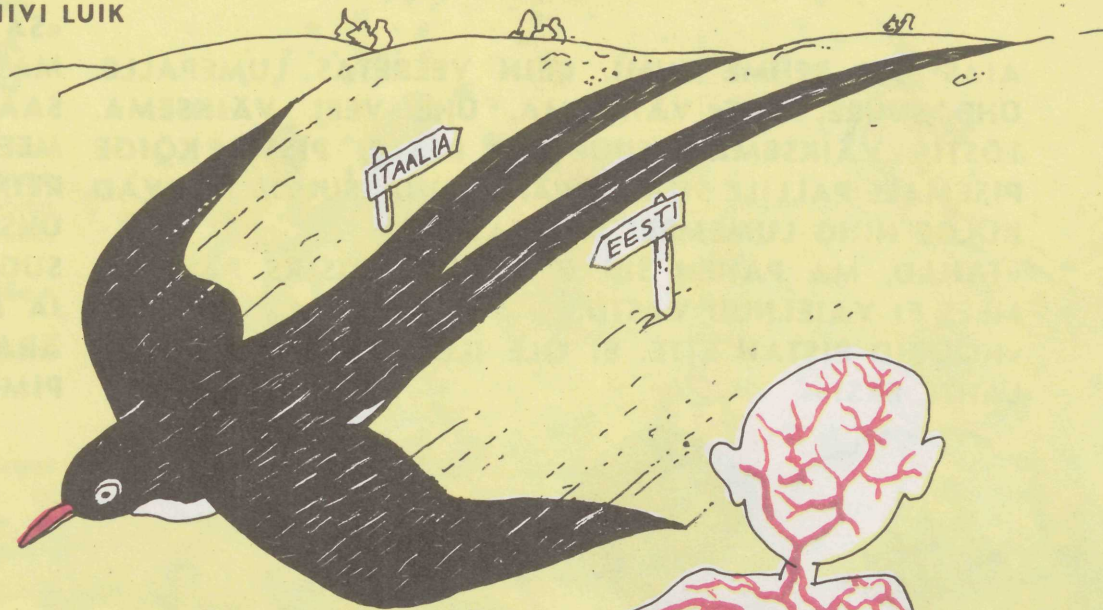
AGA NÜÜD, KUI SÄÄLT LUMI SAJAB,
KAS SUL ON VEEL SEE PÄÄSUKE MEELES!
KAS SA TEAD, ET TA ASJU AJAB
ITAALIAS EESTI KEELES!

Põsed roosaks värvib
HÄBI, JONN ja VIHA.
KEHA sees on NÄRVID,
ÜDI, LUUD ja LIHA.

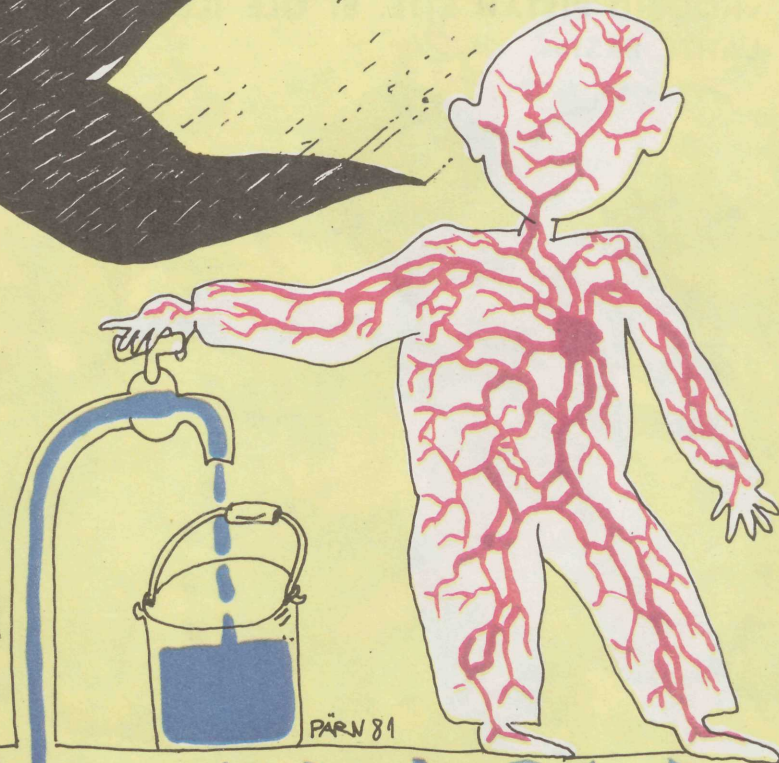
KEHA sees on VERI,
vere kange kohin
just kui sügav meri,
kuhu laps EI TOHI.

Pääsukese elu

VIIVI LUIK

Keha

Vaene Johannes

VIIS AASTAT JOHANNES JUBA
ELAB MAAKERA PÄÄL,
KUID KARDAB PIMEDAT TUBA
JA OLLA EI JULGE SÄÄL.

TA RÄÄGIB, ET ONU JALAD
SÄÄL PAISTAVAD KAPI ALT
JA KUUMI PISARAIK VALAB
NING NOHISEB ÄGEDALT.

TA PISSILE KA EI TULE
NING MÄRJAD ON SÄNG JA PÜKS
JA TEMALE ÖNNETULE
EI HALASTA MITTE ÜKS.

Rumal Oskar

PANNKOOKE EMA PRAEB KÖÖGIS,
TOAS LASTEL MÜRADA LASEB.
RUMAL OSKAR KÖVASTI RÖÖGIB,
TARK HANS MÄNGIB PALJU TASEM.

NII IGAV ON OSKARIL JUBA,
ET TA PAUGUTAB KAPIUST.
LAENI TÄIS KOGU NENDE TUBA
ON RUMALAT IGAVUST.

Mina, liivapuistaja

KALJU SAABER

Emä kutsub mind liivapuistajaks. Sest keegi ei puista meie esikusse nii palju liiva kui mina. «Lausa ime, kuidas nii väikesele mehele nii palju liiva naha vahele mahub,» imestab ka isa.

Kui ma suvel liiva puistan, noomib ema: «Timo, sa võiksid parem lund puistata.»

Talvel ma puistangi tuppa tulles lund. Siis noomib ema jälle: «Timo, sa võiksid parem liiva puistata, igal pool on nii libe, et murra või kondid.»

Suured onud ainult räägivad, kui hirmus vahva oleks liiva puistata. Nad näitavad televisoris isegi oma võimsaid

masinaid ja sahu. Kõik need on korras ja valmis nagu jooksjad stardijoonel. Aga kui liivapuistamise aeg käes, siis öeldakse, et talv tuli ootamatult.

Minule ei tule talv kunagi ootamatult. Ja kui suureks saan, hakkän päris liivapuistajaks. Siis ma ei puista enam liiva naha vahelt, taskust, sandaalidest ega püksisäärtest, siis ma sõidan liivautoga. Selle ilusa punase autoga, millel lumesahk ees ja liivapuistur taga. See on ilmatu vahva auto, just nagu liivaveski. Sellele autole annavad kõik teed, nagu oleks ta kiirabi- või tuletõrjeauto.

Aga lund las puistab ilmataat. Niipalju kui kulub.

Sidrunid

HANDO RUNNEL

«EMME, MIS ASI ON SIDRUN!»

«SIDRUN ON NIISUGUNE . . . TA KASYAB PUU OTSAS,
SIDRUNIPÖÖSA KÜLJES . . . TA ON NIISUGUNE VILI.»

«KAS TA ON SÖÖDAV, JAH!»

«JAA, TA ON SÖÖDAV VILI.»

«KAS TA ON JOODAV, JAH!»

«JAH, JUUAKSE,
PANNAKSE JOOGI SISSE.»

«KAS TA ON MÜÜDAV!»

«JAH, TEDA MÜÜAKSE
POES, ME JU OSTIME
SINUGA.»

«KAS SIDRUN ON
SÖÖDAV, JAH!

JA JOODAV JA
MÜÜDAV KAH, JAH!»

«JAH ON, MUIDUGI,
SA TEAD KÜLL.»

«KAS SINA KA SÖÖD
SIDRUNIT, EMME!»

«SÖÖN MUIDUGI,
SINA KA SÖÖD SIDRUNIT;
SUHKRUGA OLED SÖÖNUD.»

«KAS SINA JOOD KAH
SIDRUNIT TEE SEES, JA
PANED SUHKRUT!»

«JAH JOON SIDRUNIGA TEED, SEE ON ROHUKS.»

«MINA EI TAHA SIDRUNIGA TEED. MINA TAHAN
PIIMA. SIDRUNIGA PIIMA.»

«PIIMA EI JOODA SIDRUNIGA.
TEED JUUAKSE SIDRUNIGA.»

«EI JUUA TEED SIDRUNIGA.

PIIMA JUUAKSE
SIDRUNIGA. MINA EI
TAHA SIDRUNIGA
TEED. MINA EI TAHA
SIDRUNIT TÄNA.»

«NO MIS SA
RÄÄGID, KUI SA

EI TAHA,
KEEGI EI
ANNAGI

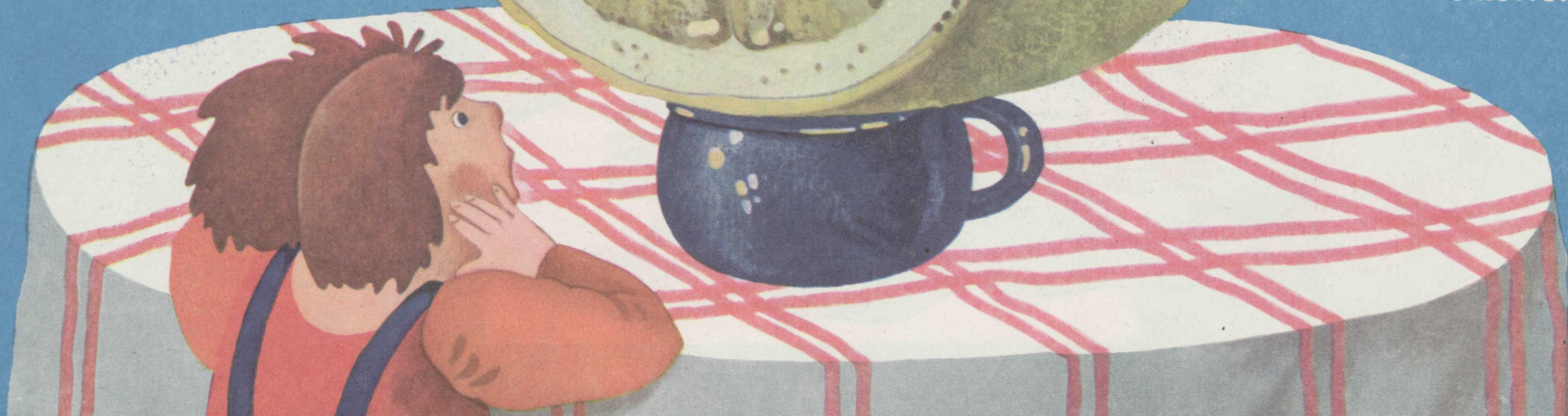
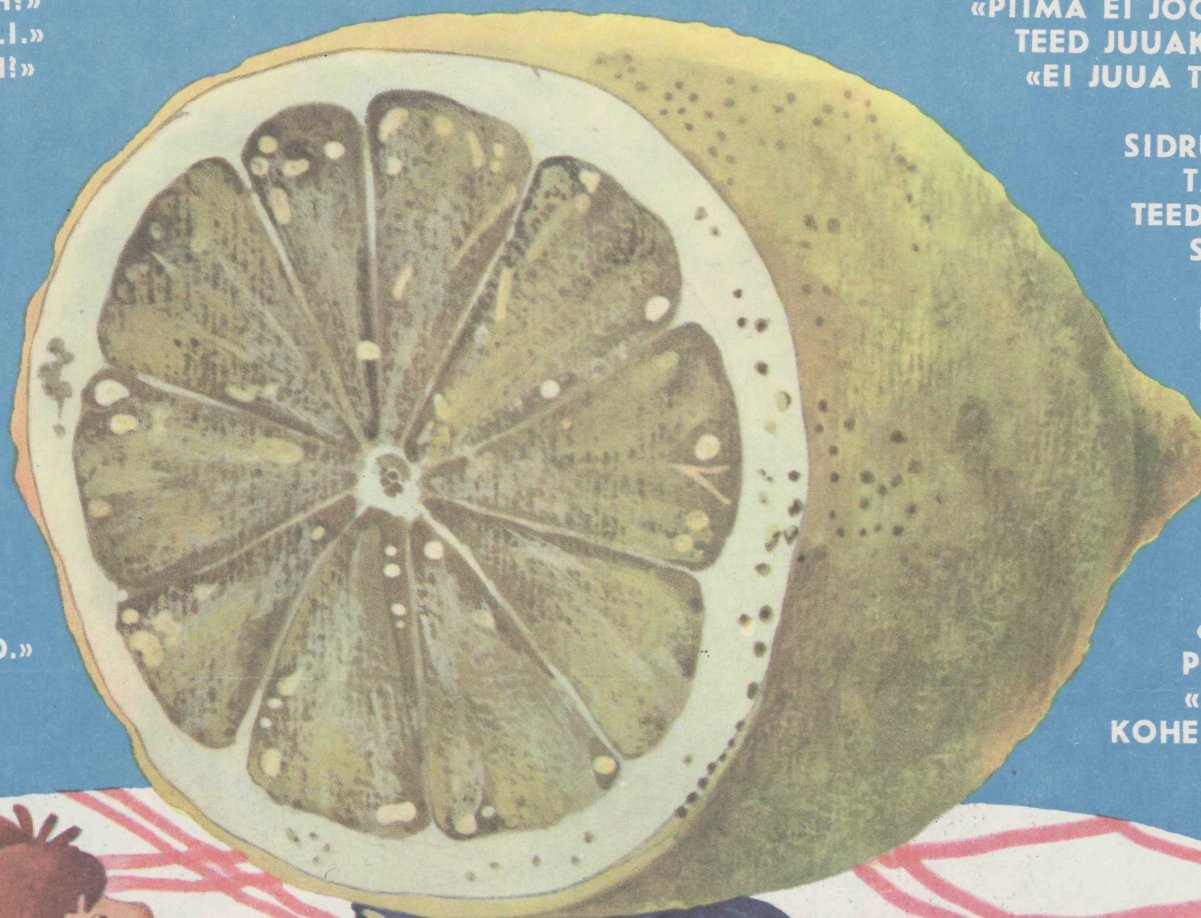
SULLE,
KUI SA

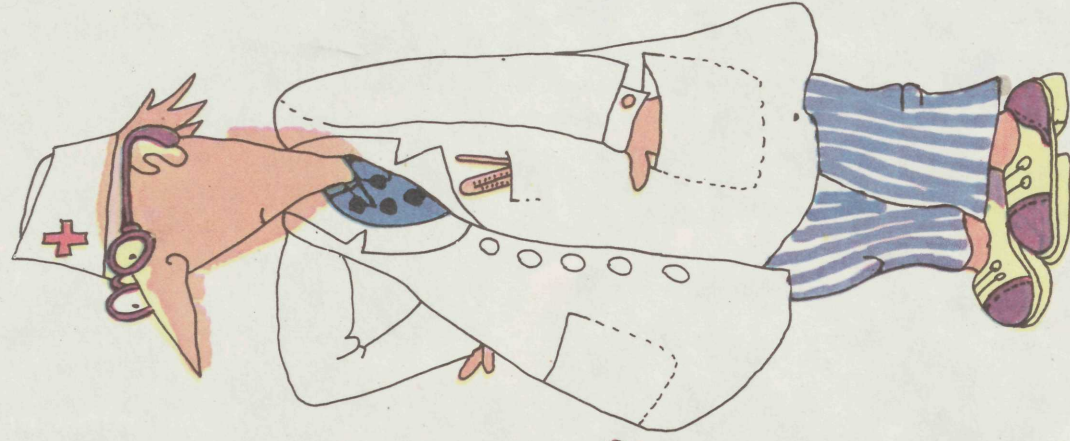
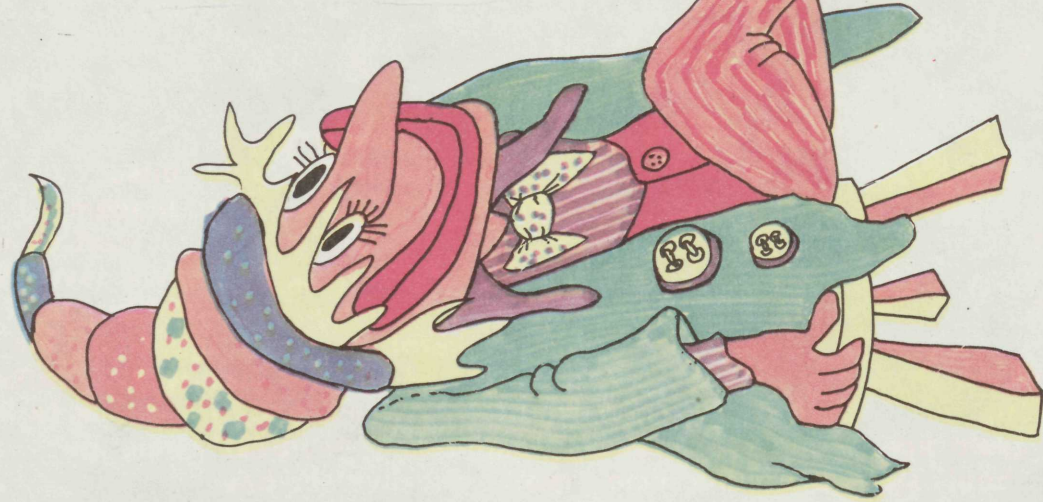
EI TAHA.»

«EMME, MA
TAHAN POTILE.»

«MIS, SA TAHAD
POTILE MINNA!!»

«JAH, MA TAHAN
KOHE POTILE MINNA,
RUTTU-RUTTU!»

ELLEN NIIT

Arstlik nõuanne

«PALUN VABANDUST,
ISAND TRAMPJALG,
MA EI SAA SINNA MIDAGI PARATA,
AGA TEIL
ON JU TÕELINE LAMPJALG.
NII ON ÄÄRETU RASKE
TEIL KARATA.
PEALE SELLE
VÕIB TÕMBUDA KRAMPI TA
KUI TEMAGA LIIALT TRAMPIDA.»

«OI, DOKTOR,
KAS TEIE EI TEAKS
MÕNDA ILUSAT IMELAHENDUST,
ET MA LÕPPUDE LÕPUKS EI PEAKS
ETTE VÕTMA VEEL NIMEVAHETUST!»

«MUL ON KÜLL NATUKE HÄBI,
VÄGA AUSTATUD ISAND TRAMPJALG,
KUID PEAB OOTAMA LIHTSALT,
ET LÄBI
ISEENESEST
PÕLEKS SEE LAMPJALG.»

Illustreerinud AVO PAISTIK

Viisivaruja

«MIKS TE NÕNDA RÕOMUS NÄITE,
ISAND TRAMPJALG!
TE VIST TIHTI METSAS KÄITE,
ISAND TRAMPJALG!
MIS TE SEALT KA ÄRA TOOTE!»

«KORJAN PÕHILISELT NOOTE.
HÄSTI KÜPSI MUSTI NOOTE.
TUTVUN VAHEL RABADEGA.
SEALT SAAB NOOTE SABADEGA.
METSAS OLEN NÄINUD PEENI
VARASÜGISESI SEENI —

PURAVIKKE,
RIISIKESI...
AGA MINA NEID EI KORJA,
SEST ET KÕHTU MA EI ORJA.

MA EI KORJA RIISIKESI,
KORJAN VALMIS VIISIKESI.

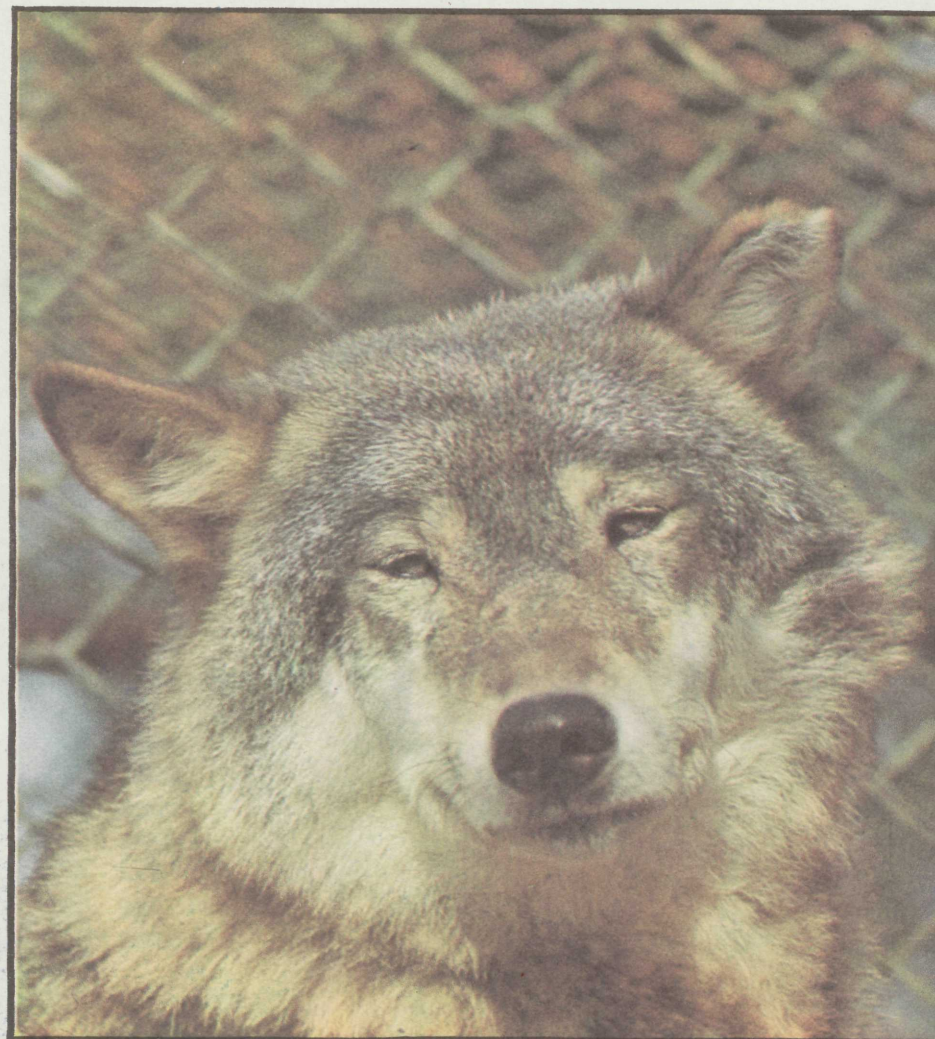
SUMPAN TIHTI SAMBLIKES.
TÖÖTAN JU ANSAMBLITES.
SEAL ON MIND MU ARUST VAJA —
OLEN NOODIYARUSTAJA.»

HUNT

Hall hunt ehk susi on lastele tuttav juba Punamütsikese muinasjutust. Mõni teab sedagi, et teda ka kriimsilmaks või võsavillemiks kutsutakse. Ometi pole seda looma peaaegu kellelgi teist õnestunud vabana kohata.

Susi on koera kõige lähem sugulane. Teda loetakse koera esivanemaks. Ega vanarahvas teda ilmaaegu metsapeniks kutsunud. Hundiga on inimene ajaloo algusest saadik visa võitlust pidanud. See ongi kriimsilmast teinud tugeva, kavala, ettevaatliku ja vastupidava looma.

Pildistanud MATI KAAL

Suure osa aastast elavad hundid karjadena, kus valitseb kindel kord. Kogenud isahunt, kes on tavaliselt niisuguse karja eesotsas, sunnib kõiki ülejäänuid kuuletuma. Teisedki loomad on kindlas järjekorras võimu ära jao-

tanud. Hundid muidugi inimese kombel rääkida ei oska. Üksteist mõistetakse keha hoiakust ning kõrvade ja saba asendist.

Teadagi ei käi hundid poest leiba-saia ja vorsti ostmas, vaid murravad toiduks teisi

loomi. Väiksemad loomad langevad nende saagiks tavaliselt suvel, suuremad aga talvel. Oma igapäevastel käikudel astuvad hundid nii täpselt üksteise jälgedesse, et on raske kindlaks teha, kui palju neid tegelikult liikvel oli. Igal hundikarjal on oma kindel jahiala, mida tähistatakse lõhnamärkidega.

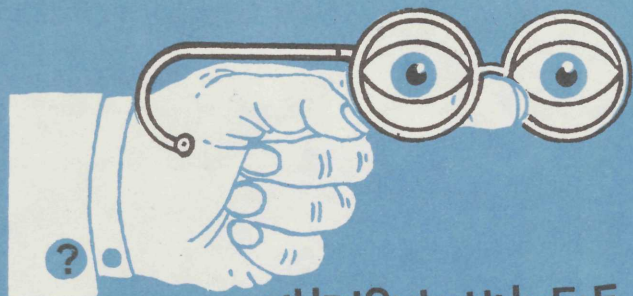
Varakevadel sünnib hundi-perel enamasti neli, viis või kuus, mõnikord koguni kuni kümme pimedat kutsikat. Sel ajal muutuvad vanahundid ettevaatlikuks ja hoolsaks. Suve lõpul hakkavad vanad noortele jahipidamist õpetama. Sageli tungitakse siis kallale ka koduloomadele. Inimest hundid pelgavad.

Vahel harva, eriti haavatuna või haigena, võib hunt siiski inimest rünnata.

Kuigi hunt on tark ja kaval loom, on tal üks omapärane nõrkus. Ta ei julge alast, mis on piiratud nõõri peale riputatud lipukestega, välja minna. Seda kasutavadki jahimehed nende tabamiseks. Eriti osavad kütid oskavad aga hunte nende ulgumist järele aimates koguni enda juurde meelitada.

Praegu on Eesti metsades ligi nelisada kriimsilma.

MATI KAAL

UUDISHIMULIKELE

KUIDAS TEKIB LUMI?

Talvel pilvedes olev veeaur külmub ja tekivad tillukesed jääkristallid. Ühinedes moodustavad need suuri või väikseid lumehelbeid. Kui ilm on soe, temperatuur null kraadi lähedal, on lumehelbed eriti suured. Eestis sajab aasta jooksul lund 50–80 päeval. Lumikate tekib tavaliselt detsembris. Kui lund ei oleks, külmuks maa liiga sügavalt. See võib aga kahjustada talvituvaid taimi.

MIS ON TÄRING?

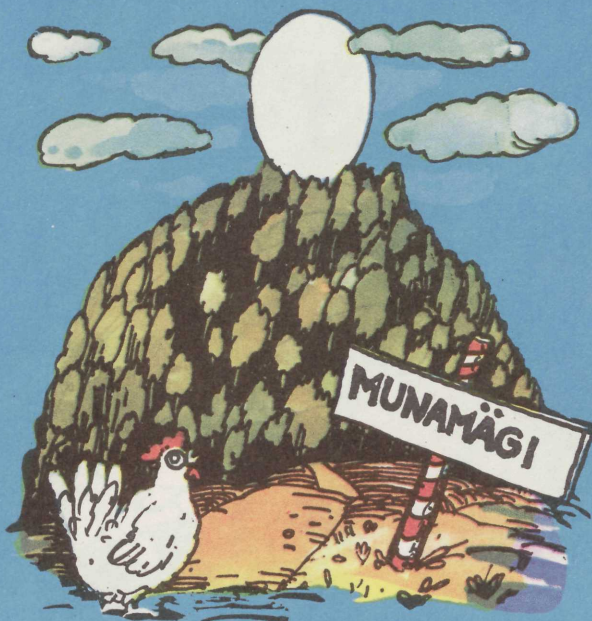
Täring on puldust, luust, kivist või mingist muust materjalist kuup kuue ühesuuruse külje ehk tahuga. Igal tahul on täpid: ühel üks, teisel kaks, kolmandal kolm ja nii edasi kuni kuueni. Täringut veeretatakse. Täringumäng on mitu tuhat aastat vana. Ka paljusid lauamänge mängitakse täringu abil.

MIS ON MAAILMAIME?

Umbes kaks tuhat aastat tagasi hakati maailmaimeks pidama mõningaid suuri ja võimsaid ehitisi. Maailmaimeks nimetati näiteks Egiptuse püramiide. Algul piirduti seitsme maailmaimega, hiljem on seda nimekirja tublisti täiendatud. Maailmaimeks on peetud Eiffeli torni Pariisis, Peterburi linna (Leningradi), Hiina müüri ja paljusid teisi ehitisi. Hiina müür võiks niisugust tiitlit küll kanda: 5000 kilomeetri pikkune ja 4–5 korruselise maja kõrgune müür on nii lai, et sellel saab veokiga sõita. Seda müüri ehitati tuhat aastat.

KAS EESTIS ON KÕRGEID MÄGESID?

Mägede kõrgust mõõdetakse merepinnast. Meil kõrgeid mägesid ei ole. Kõrgeim on Suur Munamägi — 318 meetrit. Pisut madalamad, mõni meeter alla kolmesaja, on Vällamägi, Kerekunna mägi, Tsälbamägi, Harakamägi ja Rohtesoo mägi. Kõik need asuvad Haanja kõrgustikul Võrumaal.

KES LEIUTAS POSTKAARDI!

Lahtise kaardi, millega saadetakse kirjalikke teateid, mõtles välja 112 aastat tagasi Austrias elanud Emmanuel Herrmann. Need võeti seal kohe kasutusse. Paar aastat hiljem olid postkaardid käibel ligi kahekümmes riigis. Juba tollal valiti sorteerimise ja kättetoimetamise lihtsustamiseks kaardile kindel suurus, mis pole tänaseni muutunud. Piltpostkaardid võeti käibele kümnekond aastat hiljem ja neid hakati varsti ka koguma. Vaatekaardid, mälestuskaardid, naljakaardid, uusaastakaardid, kunstikaardid — neid postkaardi järglasi tunneme ja kasutame me kõik.

Illustreerinud REIN LAUKS

KUI PIKAKS VÕIVAD KASVADA JUUKSED!

Arvatakse, et kuni poolteist meetrit. Juuksed kasvaksid ehk pikemaks, aga enne nad langevad välja. Täiskasvanud inimene kaotab iga päev 30–50 juuksekarva. Peas on neid üldse umbes 100 tuhat (heledatel ehk blondiinidel — 150 tuhat, tumedatel ehk brünettidel — 100 tuhat, punapeadel — 80 tuhat). Kolme-nelja aasta pärast on kõik juuksed välja langenud ja nende asemele uued kasvanud.

«Talvine maastik» — joonistanud KARLI SEPP Tiirimetsa 8-kl. Koolist

«Talverõõmud» — joonistanud KARIN GUSTASSON Pärnu Pioneerimajast

MATK LIIVAMÄELE

Me otsustasime kogu klassiga Liivamäele suusatada. Puudel olid nagu vatist kleidikesed seljas. Nägime põdra, jänese, orava ja kitse jälgi. Liivamäel olime päris kaua. Väsinult asusime koduteele. Järsku Janno märkas lumel halli loomakest sibamas. See oli väike hiireke. Jäime vaatama, mida ta teeb.

Hiir kadus lume alla, kuid peagi tuli taas nähtavale. Tema järel sibas mingi valge loomake. «Nirk!» hüüdis õpetaja. Nirk märkas meid ning vudis minema, kuid hiir jäi surnult lumele lebama.

MARGIT ALTVÄLJA,
Järva-Jaani Keskkooli
IV klassi õpilane

MIKS MA AJASIN TUNNIS JUTTU

Tahtsin teistele väga rääkida, kuidas mul pühapäeval tantsukursustel läks. Seal oli väga tore ja ma ei saanud seda kuidagi teistele jutustamata jätta. Muidugi oli väga inetu, et tunni ajal lobisesin. Edaspidi räägin oma jutud ära vahetunnis ja tunnis kuulan õpetajat hoolega.

MERJE ELIAS,
Pärnu IX 8-kl. Kooli
II a klassi õpilane

MINU EMA TÖÖ

Minu ema on raamatupidaja. Tööd on tal väga palju.

Kontoris olles meeldib mulle vaadata, kuidas ema suure paberihunniku taga rahulikult askeldab. Tihti klõpsutab ta koduski poole õõni arvutusmasinaga.

KATRIN KASE,
Tapa I Keskkooli
III a klassi õpilane

KUI METS ON HÄRMAS

HÄRMATISES METSAS PUUD,
VÄLJAL PUHUB PÕHJATUUL.
RÄHN TAOB METSAS TOKS-TOKS-TOKS,
SEAL ON TEMA TOIDUOKS.

JÄNES MAGAB PÕOSA VARJUS,
KUNI SEE TAL KODUKS HARJUS.
PÖLLUL JOOKSIS, TÄITIS KÕHU,
KUNI VIIMAKS SAI TA NOHU.

ÕUEL LEEVIKENE RÄNDAS,
LUMI ÜLE SELJA LENDAS.
MÖTLESIN, ET MIS NÕUD TEHA,
ET VEEL PÄRAST TEDA NÄHA.

RIPUTASIN TALLE TERI —
LINDE TULI TERVE KARI.
KÕRGE LENDAS VANA VARES,
TUNDIS TOITU OMA KERES.

AVE LEPIK,
Kaali 8-kl. Kooli
III klassi õpilane

PEREKONNASPORT

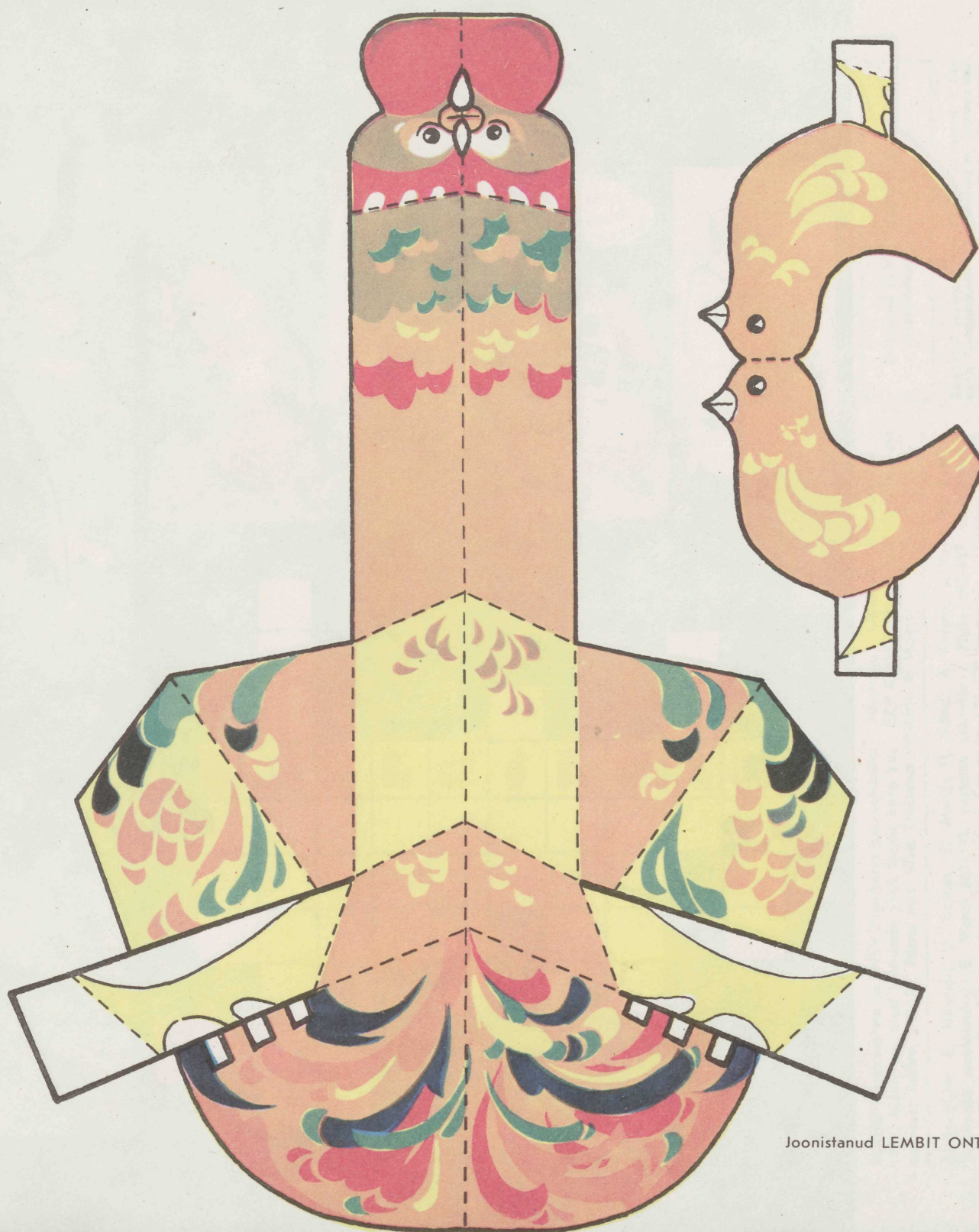
METS ON HÄRMAS, HÕBEVALGE,
TUULEMEES LÕÖB HELBEID PALGE.
KINGULT ALGAB LOOKLEY RADA —
PEREKONNA STARDIRADA.

RAJAL OLEN HÄSTI VISA,
KUIGI NÄIB, ET VÕIDAB ISA.
EMA KAHE ÕEGA
MINU VASTU KÜLL EI SAA.

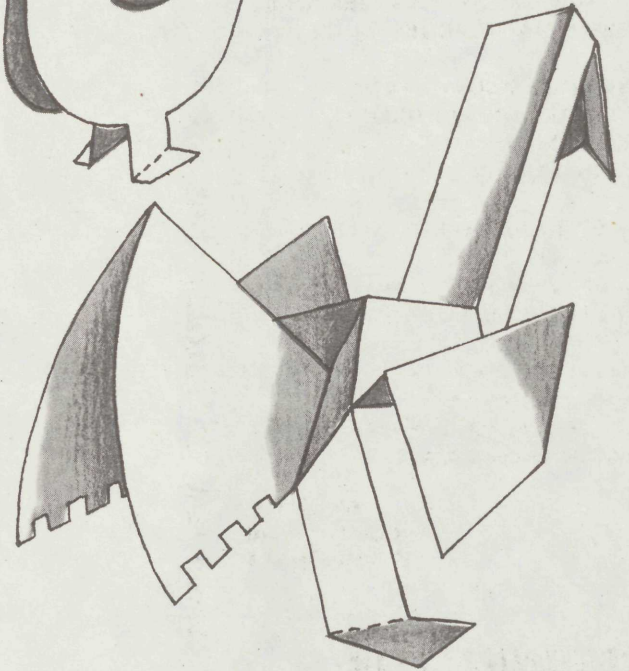
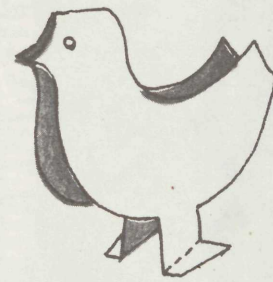
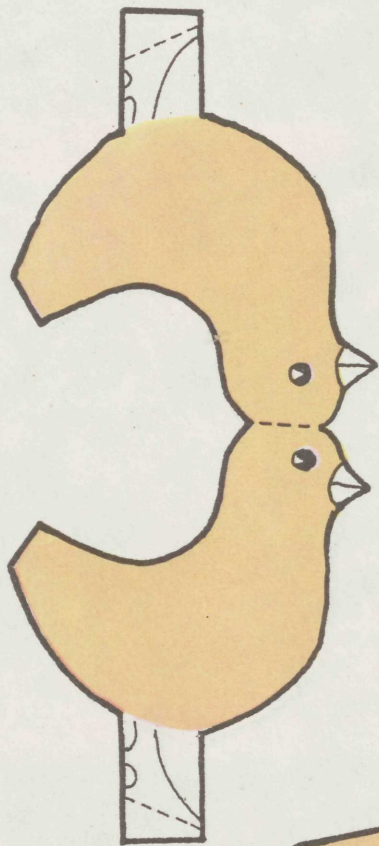
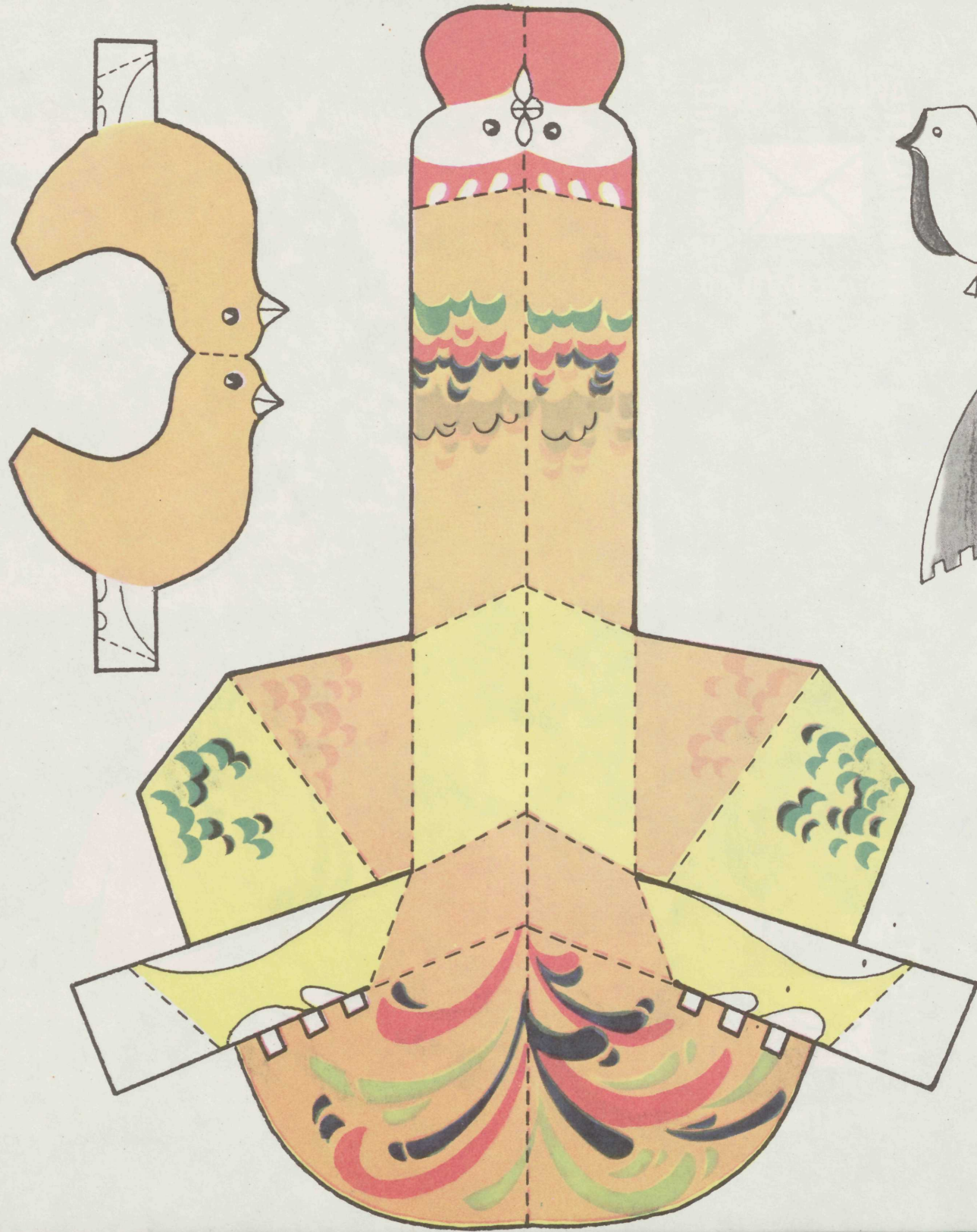
KUIGI TÄHTIS ON KA VÕIT,
HOOGSALT LÕBUS ON ME SÖIT.
VIIMAKS HÕUAME VEEL KERGELT:
«SUUSATAME ENDID TERVEKS!»

MARGUS RUUBEL,
Tartu 1. Keskkooli
III c klassi õpilane

SEDA SINIST JOONT MÕÖDA LÕIKA VÄLJA KÕRVALOLEV KÄSITÕÖLEHT

Joonistanud LEMBIT ONTON

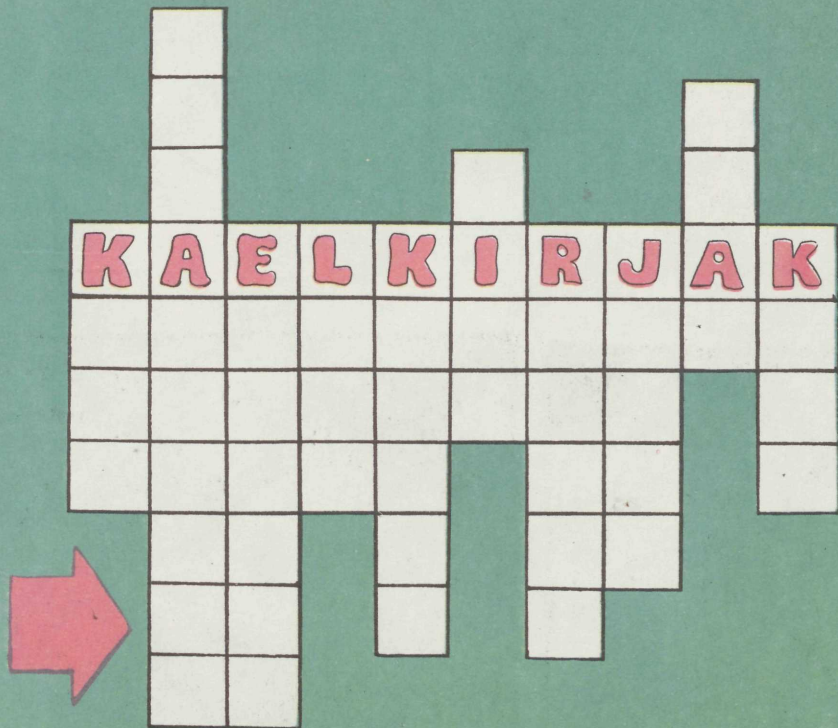
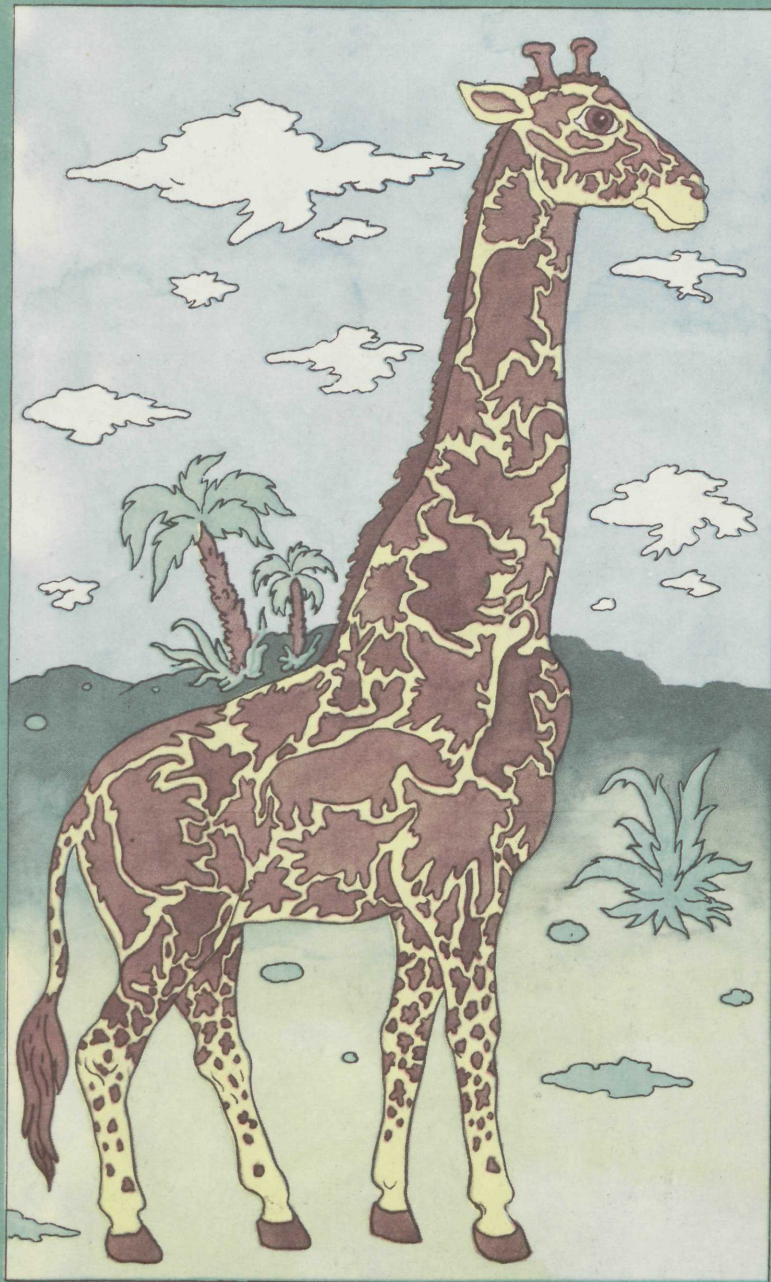

Kukk ja tibu

Täna võid sa endale valmistada kirju kuke ja väikese tibupoja. Kõigepealt löika nad mööda kontuurjoont välja. Kukele tee jämeda joonega näidatud kohtades sisse-
löiked. Nüüd voldi kukk ja tibupoeg kokku nii, nagu näidatud ülal joonistel. Murdmise hõlbustamiseks tõmba punktiirjoon enne üle kas kääriotste või sukavardaga. Et kukk ja tibu paremini püsti seisaksid, liimi nad jalgupidi papist alusele.

KAELKIRJAKUL ON KÜMME SÖPRA. KUI SA SEDA PIKA KAELAGA LOOMA PÕHJALIKULT UURID, LEIAD NAD KINDLASTI ÜLES. SIIS MÄRGI SÕBRAD RUUDUSTIKKU.

NEIL PILTIDEL TEEB IGA INIMENE TÖÖD, MIS NEILE HÄSTI EI SOBI. MÕISTATA, MIS ON IGA INIMESE ELUKUTSE JA KELLENA NAD TEGELIKULT TÖÖTAVAD.

Joonistanud AARNE VASAR

Esikaanel EEVI VALDOVI joonistus
«Talveröömuud».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тяжеке» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии Таллин, 200090, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЭССР, Таллин, 200 101, Пярну маantee, 67-а. Цена 20 коп. Объем 2 печ. листа. Заказ 3941. Тираж 74 000.

ELKNÜ Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsioon Nõukogu lasteajakiri «Täheke» nr. 1 1982. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kotkas, E. Mardi, H. Mänd, A. Piirma, J. Pirita, H. Rattiste. Telefonid: peatoimetaja E. Mardi 681-495, vastutav sekretär J. Pirita 681-497, vanemtoimetaja J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja A. Jürgens 681-538, toimetaja V. Variksaar 681-496.

Laduda antud 30. 11. 1981. Trükkida antud 21. 12. 1981. Trükiary 74 000. Ofsetpaber nr. 1. 60x90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspooignaid 2,89. Tingvärvitõmmiseid 8,0. MB-09935. Tel. imise nr. 3941. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkikoda. Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

